

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2021, declarat de avocata Brașoveanu Renata, în numele inculpatului

Berezovschi Marcel XXXXX, născut la XXXXX, domiciliat în mun. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 01.09.2016 - 02.02.2018,
instanța de apel: 07.03.2018 - 29.05.2018,
instanța de recurs: 04.02.2019 - 09.07.2019,
instanța de apel: 19.08.2019 - 16.06.2021,
instanța de recurs: 11.10.2021 - 17.11.2021.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 02 februarie 2018, Berezovschi Marcel a fost achitată pe art. 264 alin. (1) Cod penal, ***pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.***

2. Instanța de fond a constatat că, Berezovschi M., ***a fost învinuit*** prin rechizitoriu că, la 02.12.2014, aproximativ la ora 23²⁰, în timp, ce se deplasa cu automobilul „Renault Laguna”, n/î XXXXX, pe str. Lunca Bîcului din direcția str. Varnița spre str. Uzinelor din mun. Chișinău, ajungând la intersecția cu str. Uzinelor, manevrând la dreapta n-a manifestat prudență sporită la trafic, nerespectând regulile de securitate a circulației rutiere și anume pct. 2 al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede, că în R. Moldova vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul circulației, pct.42.3) al Regulamentului Circulației Rutiere care la fel prevede, că pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus, pct.45.1) și 2) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede, că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând cont permanent seama de

următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră, articolul 22 alin.(4) din Legea nr. 13 I-XVI din 07 iunie 2007 ”Privind siguranța traficului rutier” stipulează: ”Participantii la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic” și prin urmare, ieșind pe contrasens a comis tamponarea în automobilul „Škoda Octavia”, n/î XXXXX, condus regulamentar de conducătorul auto Burca B.

În rezultatul impactului, conform Raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 04.09.2015, cet. Burca B., i-a fost cauzat: fractura bazei metatarsienilor II-III a plantei drepte, subluxație dorsală a metatarsienilor IV-V, plagă contuză lacerată în regiunea frontală pe dreapta, entorsă și întinderea de ligament a piciorului drept, care au putut fi cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

Acțiunile inculpatului au fost calificate pe art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare corporală medie a integrității corporale unei persoane.

Instanța a constatat că, inculpatul Berezovschi M., la 02.12.2014, în jurul orei 23²⁰, în timp, ce se deplasa regulamentar cu automobilul „Renault Laguna”, n/î XXXXX, pe str. Lunca Bîcului din direcția str. Varnița spre str. Uzinelor din mun. Chișinău, ajungând la intersecția cu str. Uzinelor, manevrând la dreapta pe str. Uzinelor spre com. Bubuieci, mun. Chișinău, la distanța de aproximativ 20 de metri de la intersecția menționată, în preajma construcției cu nr. 142/1, str. Uzinelor, mun. Chișinău, a fost tamponat în partea de față dreaptă a automobilului condus, de către automobilul de „Škoda Octavia”, n/î XXXXX, ce activa în serviciul de „taxi aeroport” și era condus de Burca B., ce se deplasa în întâmpinare pe str. Uzinelor din direcția com. Bubuieci spre intersecția cu str. Lunca Bîcului, mun. Chișinău, prin ieșire pe contrasens.

În rezultatul impactului autoturismelor menționate, conform Raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 04.09.2015, cet. Burca B., i-a fost cauzat: fractura bazei metatarsienilor II-III a plantei drepte, subluxație dorsală a metatarsienilor IV-V, plagă contuză lacerată în regiunea frontală pe dreapta, entorsă și întinderea de ligament a piciorului drept, care au putut fi cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

Ori, în ședința de judecată nu s-a constatat prezența laturii obiective în acțiunile inculpatului a infracțiunii imputate, prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Nu și-a găsit confirmare acuzația că, inculpatul a ieșit pe contrasens și nu s-a constatat fapta inclusă de procuror în actul de învinuire a inculpatului.

Circumstanțele faptice relatate de inculpat și de partea vătămată, relevă că în cazul interacțiunii a două unități de transport cu aproximativ aceiași greutate, de la locul impactului este proiectat mai mult autoturismul care avea viteza de circulație mai mică.

Procurorul nu a prezentat absolut nicio probă în confirmarea pretinsului fapt că, la momentul conducerii vehiculului, iar mai apoi și producerii accidentului rutier, inculpatul avea starea psihofiziologică afectată și care nu-i permitea să conducă mijlocul de transport.

Nu au fost stabilite și nu au fost confirmate prin probe, pretinsele încălcări de către inculpat.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Ciobanu Valentina, a declarat a apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Berezovschi M. să fie condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, și încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 84 lei.

Apelanta a invocat că, instanța de judecată a examinat probele prezentate, însă eronat și subiectiv a dat apreciere circumstanțelor cauzei, care în mod direct se află în raport cu vinovăția inculpatului.

Declarațiile inculpatului au fost respinse prin probele acuzării, care au fost cercetate în ședința de judecată, inclusiv: declarațiile părții vătămate Burcă B., martorilor Semeniuc S. și Miruța R.

Instanța de judecată nu a dat o apreciere justă și altor probe cercetate în instanță, care de asemenea dovedesc vinovăția inculpatului, cum ar fi: raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 04.09.2015, procesul-verbal de cercetare a accidentului rutier, schița accidentului rutier și tabelul fotografic al accidentului produs la data de 02.12.14.

Vizavi de locul impactului, instanța de judecată a pus la îndoială proba materială, procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, schița accidentului rutier și tabelul fotografic, deoarece inculpatul deși la semnat are obiecții că nu au fost reflectate toate circumstanțele cazului, deși la urmărirea penală acesta invoca că va prezenta probe, dar nu prezentat nimic. Inculpatul susține această versiune deoarece în rezultatul impactului anume automobilul lui s-a rotit cu partea din urmă spre mijlocul carosabilului, spre contrasensul celălalt automobil nu s-a rotit. Pe când martorii declară că, automobilele „Škoda Octavia” și „Renault Laguna”, se aflau aproximativ la mijlocul carosabilului str. Uzinelor, mai mult pe partea carosabilului destinat circulației spre com. Bubuieci. Partea din față a automobilului „Škoda Octavia” era poziționată contrasens. Partea din față a automobilului „Renault Laguna”, era pe banda sa de deplasare spre com. Bubuieci (care s-a rotit a revenit la etapa inițială), iar partea din urmă a automobilului „Renault Laguna”, staționa pe banda care de deplasa automobilului „Škoda Octavia”, din com. Bubuieci.

Referitor la constatarea prin mijloace de probă a numărului exact de benzi de circulație într-o direcție în locul unde a avut loc tamponare între două mijloace de transport acestea au fost înlăturate prin declarațiile atât ale părții vătămate cât și a inculpatului care au declarat că, ”în locul tamponării autoturismelor, carosabilul nu era marcat, dar din lățimea drumului, experiența pe care ambii o au, în această porțiune str. Uzinelor, are benzi de circulație, câte una pentru circulație în fiecare parte”.

Vizavi de remarca ce ține de numerele de înmatriculare ale automobilul au fost admise erori mecanice, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-au stabilit cu certitudine aceste date din cadrul audierii atât a inculpatului, cât și a părții vătămate și a martorilor.

Instanța nu a luat în calcul comportamentul inculpatului - conducător auto cu stagiul din anul 1998, care neavând nici o leziune, după impact sub pretextul că ceva s-a întâmplat cu telefonul (până la final nu a dat o explicație plauzibilă), nu a sesizat organele competente. Comportamentul agresiv al inculpatului confirmat atât de către

partea vătămată cât și de martorii aflați la locul impactului. Inclusiv și faptul că inculpatul la etapa urmăririi penale s-a eschivat de la organul de urmărire penală, ca consecință fiind suspendată urmărirea penală.

Însă instanța de judecată a pus la bază declarațiile inculpatului pe când declarațiile martorilor Semeniuc S. și Miriuța R., care erau prezenți la locul și au descris cu lux de amănunte poziția ambelor automobile pe carosabil și locul, caracterul deteriorărilor.

Potrivit art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

În astfel de circumstanțe, cheltuielile de judecată suportate de către urmează să fie încasate din contul inculpatului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, a declarat recurs ordinar, solicitând, casarea deciziei menționate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, instanța a dat prioritate nefondată probelor apărării în detrimentul probelor acuzării, care demască acțiunile ilegale ale inculpatului, respectiv care stabilesc adevărul.

6. Potrivii deciziei Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 iulie 2019, recursul a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că, **concluziile instanțelor ierarhic inferioare cu privire la achitarea inculpatului** sunt pripite, **nu corespund materialelor dosarului** și sunt bazate exclusiv pe declarațiile inculpatului, fără ca probele administrate în cauză să fie apreciate fiecare în parte și în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor, instanțele inferioare prematur ajungând la concluzia privind achitarea inculpatului, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

De către instanțele ierarhic inferioare, probele acuzării au fost lăsate fără apreciere, acestea neexpunându-se asupra pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor. Totodată, concluziile instanțelor inferioare se constată a fi bazate pe declarațiile depuse de către inculpat în cadrul cercetării judecătorești, însă fără a fi apreciate în raport cu declarațiile acestuia depuse la 03.12.2014 la solicitarea agentului constatat, unde a declarat „cu schița întocmită și măsurile la fața locului am făcut cunoștință”, iar în procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, la rubrica „cereri și obiecții din partea persoanelor participante sau prezente” nu s-a indicat careva cereri și obiecții, lăsând de înțeles că este de acord cu schița accidentului rutier întocmită de către agentul constatat imediat după producerea impactului, pe când instanțele ierarhic inferioare, limitându-se să descrie declarațiile inculpatului depuse în cadrul cercetării judecătorești privind nerecunoașterea vinovăției privind comiterea infracțiunii de care este învinuit, dat fiind faptul că nu este de acord cu schița întocmită de către agentul constatat, apreciindu-le ca fiind veridice.

Mai mult, au rămas fără o apreciere cuvenită declarațiile martorilor Miriuța R. și Seminiuc S. date sub jurământ, care au declarat că automobilul „Skoda” și „Renault” se aflau aproximativ la mijlocul carosabilului străzii Uzinelor, mai mult pe partea carosabilului destinat circulației spre com. Bubuieci. Partea din față a automobilul „Skoda” era poziționată pe contrasens. Partea din față a automobilul „Renault” era pe banda sa de deplasare spre Bubuieci, iar partea din urmă a automobilul „Renault” staționa pe banda pe care se deplasa automobilul „Skoda” din com. Bubuieci.

Astfel, nefiind clar care dintre declarațiile inculpatului sunt consecvente, concludente și care coroborează cu întreaga sistemă de probe, cele depuse imediat după producere accidentului rutier sau cele depuse în cadrul cercetării judecătorești, și cu care sistemă de probe coroborează în situația în care instanța de apel ajunge la concluzia de a menține sentința de achitare a inculpatului, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În cazul în care instanțele ierarhic inferioare au ajuns la concluzia achitării inculpatului din motiv că, fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, urmau să stabilească care anume elemente ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal lipsesc. Însă, din temeiul ales de achitare se prezumă că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au acceptat precum că anume din vina inculpatului s-a produs accidentul rutier, însă în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, fapt ce intră în contradicție cu motivarea achitării inculpatului expusă în hotărârile adoptate.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală și n-a respectat întocmai prevederile art. 414 și 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

7. Potrivi deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2021, apelul a fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Berezovschi Marcel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsa penală, din motivul expirării termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală.

Instanța de apel a statuat că, inculpatul Berezovschi M. la 02.12.2014, în jurul orei 23²⁰, în timp ce se deplasa cu automobilul „Renault Laguna”, n/î XXXXX, pe str. Lunca Bîcului din direcția str. Varnița spre str. Uzinelor din mun. Chișinău, ajungând la intersecția cu str. Uzinelor, manevrând la dreapta n-a manifestat prudență sporită la trafic, nerespectând regulile de securitate a circulației rutiere și anume pct.2 al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede, că în Republica Moldova vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul circulației, pct.42.3) al Regulamentului Circulației Rutiere care la fel prevede, că pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus, pct.45.1) și 2) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede, că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând cont permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră, articolul 22 alin.(4) din Legea nr. 13 l-XVI din 07 iunie 2007 ”Privind siguranța traficului rutier” stipulează: ”Participantii la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la

trafic și prin urmare, ieșind pe contrasens a comis tamponarea în automobilul „Škoda Octavia”, n/î XXXXX, condus regulamentar de Burca B.

În rezultatul impactului, conform Raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 04.09.2015, cet. Burca B. i-a fost cauzat: fractura bazei metatarsienilor II-III a plantei drepte, subluxație dorsală a metatarsienilor IV-V, plagă contuză lacerată în regiunea frontală pe dreapta, entorsă și întinderea de ligament a piciorului drept, care au putut fi cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

Instanța a reținut că, inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că, când între autoturisme a rămas distanța de aproximativ 10 metri, automobilul ce se deplasa în întâmpinare „Škoda Octavia”, din serviciul de taxi, brusc a ieșit pe contrasens. El a frânat și- a oprit pe partea sa de carosabil, iar șoferul autoturismului „Škoda Octavia” nici nu a frânat.

Totodată, vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită prin probe administrate.

Astfel, în ședința de judecată a instanței de apel, partea vătămată Burca B. a relatat că, lucra în calitate de șofer la o compania de taxi. Pe str. Uzinelor se deplasa regulamentar spre aeroport. Înainte de a vira la stânga spre str. Muncești, a apărut inculpatul cu mașina, a ieșit pe contrasens, adică pe banda pe care se deplasa el, și s-a produs tamponarea. Inculpatul venea în direcția sa, din dreapta pe banda unde mergea. Berezovschi M. în ambulanța mi-a zis fraza „mai bine murea decât loveam în tine”.

Martorul Semeniuc S. a declarat că, era vizibil că automobilul „Reno”, a intrat în curba și apoi pe contrasens.

Procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, schița accidentului rutier și tabelul fotografic al accidentului rutier, la fel demonstrează cu certitudine vinovăția lui Berezovschi M., de producerea accidentului anchetat.

Sunt nefondate obiecțiile apărării că schița accidentului rutier este incorectă și nu reflectă circumstanțele care ar justifica învinuirea adusă inculpatului, or, inculpatul a fost de a cord cu această schiță și nu a avut obiecții pe toată perioada urmăririi penale, lucru confirmat prin declarațiile inculpatului depuse la 03.12.2014 că a făcut cunoștință cu schița accidentului rutier (f.d. 15, vol. I), precum și lipsa obiecțiilor inculpatului din procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d. 9, vol. I). Iar, cele inserate în schița accidentului rutier, se confirmă și prin celelalte probe acumulate în cadrul procesului, în special declarațiile părții vătămate cu privire la locul tamponării mijloacelor de transport, ieșea bruscă pe contrasens a inculpatului cu automobilul său, urmare la care circumstanțe a și avut tamponarea mijloacelor de transport și survenirea consecințelor cauzării vătămării corporale medii ale victimei.

Argumentele apărării în susținerea ipotezei că automobilul condus de inculpat a fost deteriorat în partea dreaptă față și nu cea stângă, nu sunt pertinente, or, din pozele prezentate de către inculpat cu automobilul său, nu rezultă astfel de circumstanțe, fiind evident că toată partea din față a automobilului inculpatului a fost deteriorată (f.d. 109, vol. I).

Totodată, din declarațiile martorilor Miriuța R. și Siminciuc S. rezultă că, automobilele „Škoda” și „Renault” se aflau aproximativ la mijlocul carosabilului str. Uzinelor, mai mult pe partea carosabilului destinat circulației spre str. Bubuieci, partea din față a automobilului „Škoda” era poziționată pe contrasens, iar partea dreaptă din față a automobilul „Renault” era pe banda sa de deplasare spre Bubuieci, iar partea din

urmă a automobilului „Renault” staționa pe banda pe care se deplasa automobilul „Škoda” din com. Bubuieci.

Ori, urmare a tamponării mijloacelor de transport, ele puteau fi inversate și poziționarea după impactul rutier, altfel decât cum au fost văzute de către martorii care au venit după accident la fața locului, însă ținând cont de faptul că atât partea vătămată, cât și inculpatul nu au avut obiecții la dat întocmirii schiței accidentului rutier, cât și a procesului-verbal de cercetarea la fața locului, adevărul juridic care urmează a fi stabilit urmare a examinării cauzei dat, urmează a fi stabilit anume ținând cont de cele constatate prin aceste probe materiale (schița accidentului rutier și procesul-verbal de cercetare la fața locului). Totodată, acestea coroborează și cu celelalte probe cum ar fi declarațiile părții vătămate, a martorilor acuzării, totodată lipsind alte careva probe, care ar combate cele stabilite în actele procesuale respective.

În același timp, conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 04.09.2015, lui Burca B. i-a fost cauzat: Fractura bazei metatarsienilor II-III a plantei drepte; subluxație dorsală a metatarsienilor IV-V; plagă contuză lacerată în regiunea frontală pe dreapta ; entorsă și întindere de ligament a piciorului drept, care au putut fi cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie (f.d. 27, 28)

Prin urmare, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile martorilor și probele scrise care ar trezi dubii, nu sunt reținute.

Faptul că ultimul nu a recunoscut vinovăția, nu constituie un temei de achitare a acestuia, or, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului, însă nu o circumstanță ce determină soluția de achitare a acestuia.

Obiectul juridic principal, ce se constituie din siguranța traficului rutier a fost întrunit pe deplin, în contextul în care s-a statuat încălcarea cerințele pct. 2 a Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, conform căruia vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul circulației, pct. 42.3 al Regulamentului Circulației Rutiere care la fel prevede, că pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus, pct. 45.1) și 2) al Regulamentului, prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând cont permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră, articolul 22 alin.(4) din Legea nr. 131-XVI din 07 iunie 2007 ”Privind siguranța traficului rutier” stipulează: ”Participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic” și prin urmare, ieșind pe contrasens, a comis tamponarea în automobilul de „Škoda Octavia”, n/î XXXXX. condus regulamentar de Burca B.

În rezultatul impactului, conform Raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 04.09.2015, cet. Burca B., i-a fost cauzat: fractura bazei metatarsienilor II-III a plantei drepte, subluxație dorsală a metatarsienilor IV-V, plagă contuză lacerată în regiunea frontală pe dreapta, entorsă și întinderea de ligament a piciorului drept, care au putut fi cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, ce condiționează

dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

Astfel, din declarațiile părții vătămate rezultă că, pe str. Uzinelor se deplasa regulamentar spre Aeroport, înainte de a vira la stânga pe strada care vine spre str. Muncești a apărut mașina cu care se deplasa inculpatul și cu care s-a produs tamponare. A fost chemată ambulanța deoarece avea capul spart, piciorul traumat.

În asemenea circumstanțe, drept consecință, obiectul juridic al infracțiunii comise de către Berezovschi M. și-a găsit confirmare integrală și nemijlocit prin raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 04.09.2015, potrivit căruia s-a stabilit că părții vătămate Burca B., i-a fost cauzată fractura bazei metatarsienilor II-III a plantei drepte, subluxație dorsală a metatarsienilor IV-V, plagă contuză lacerată în regiunea frontală pe dreapta, entorsă și întinderea de ligament a piciorului drept, care au putut fi cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

În contextul dat, declarațiile părții vătămate Burca B. coroborează cu rapoartele de expertize cercetate, or, din acestea probe se deduce că ultimul a primit leziuni corporale medii, anume din cauza producerii accidentului rutier.

La capitolul dat, se atestă că inculpatul a încălcat cerințele pct. 42.3, 45.1, 45.2 a Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009. În circumstanțele menționate, învinuirea constatată este una bine probată și determinată concret și clar, în lipsa de careva dubii sau interpretări eronate.

În circumstanțele descrise, instanța de fond nu a dat o apreciere obiectivă ansamblului de probe prezentate de acuzatorul de stat și a constatat în mod neîntemeiat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii nu a fost dovedită.

Prin urmare, acțiunile inculpatului necesită a fi calificate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare corporală medie a integrității corporale unei persoane.

Totodată, conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii mai puțin grave, a expirat termenul de 5 ani.

Deci, Berezovschi M. urmează să fie liberat de răspundere penală în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală, or, infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor mai puțin grave, iar din momentul comiterii faptei, până la adoptarea prezentei decizii, a expirat mai mult de 5 ani.

Prin urmare, în privința inculpatului, sunt aplicabile prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, în coroborare cu prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, din care rezultă că în cazul expirării termenului de prescripție, se adoptă o sentință de condamnare, cu liberarea de pedeapsă penală.

8. Avocata Brașoveanu Renata a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Berezovschi M. să fie achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

Recurenta a invocat că, din materialul probator administrat, nu rezultă vinovăția lui în comiterea infracțiunii.

Instanța de apel nu a apreciat declarațiile lui Berezovschi M. și eronat și-a întemeiat hotărârea de condamnare pe depozițiile martorilor Semeniuc S. și Miriuța R., or, declarațiile acestora reprezintă niște deduceri subiective, fără a fi susținute prin probe.

Partea acuzării nu a prezentat suficiente probe care ar demonstra cu certitudine pe care bandă a circulației a fost produs accidentul rutier, or, în cauza nu s-a efectuat lucrul necesar întru constatarea, clarificarea și evaluarea circumstanțelor ce au importanță probatorie pentru stabilirea cu certitudine a locului exact al tamponării autoturismelor implicate în accident.

Învinuirea precum ca inculpatul a condus mijlocul de transport pe contrasens, provocând accidentul rutier, se arată de ordin subiectiv și nu este suficientă pentru a avea valoare probantă definitiv în sprijinul învinuirii.

Versiunea inculpatului nu este combătută prin probele prezentate de partea acuzării, iar vinovăția lui nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 7) CPP - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursul avocatei Brașoveanu R. este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția (pct. 8. din decizie).*

Însă, pct. 7) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală nu prevede un asemenea temei de drept pentru un recurs ordinar, dar altul - instanța a admis o cale de atac neprevăzută de lege sau apelul a fost introdus tardiv, în raport cu care în recurs lipsește cu desăvârșire specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărârii contestate (pct. 8. din decizie).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul menționat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept

comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al avocatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 8. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 7. din prezenta decizie*, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, inclusiv prescripțiile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală (*regulile procedurii de condamnare după o sentință de achitare*), aspecte la care recurentă nu s-a referit sub nicio formă în recursul declarat, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului de la urmărirea penală, ale părții vătămate Burcă B. și martorilor Semeniuc S. și Miruța R., raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 04.09.2015, procesul-verbal de cercetare a accidentului rutier, schița accidentului rutier și tabelul fotografic al accidentului produs la data de 02.12.2014, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, indicând și motivele pentru care a admis dovezile părții acuzării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, soluția instanței de apel este conformă și relevanțelor din decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 iulie 2019, inclusiv că: „...**concluziile instanțelor ierarhic inferioare cu privire la achitarea inculpatului sunt pripite și nu corespund materialelor dosarului...**”. Ori, potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii (*pct. 6. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CoEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CoEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura penală.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor și probelor cauzei în latura penală și individualizării pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propun avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Totodată, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 7., 8. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul avocatei Brașoveanu R. urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Brașoveanu Renata, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2021, în privința inculpatului Berezovschi Marcel XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 17 decembrie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun